

شماره کارت: ۵۷۰.....

ترجمه و برداشتی

از

قرآن مجید

جزوه نود و دوم

ترجمه و برداشت از:

استاد سید حسن ابطحی

أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

آيات ٢٦ - ٤٤ از سورة زخرف

وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ إِنَّنِي بَرَاءٌ مِّمَّا تَعْبُدُونَ (٢٦) إِلَّا

الَّذِي فَطَرَنِي فَإِنَّهُ سَيِّدِي (٢٧) وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِي عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ

يَرْجِعُونَ (٢٨) بَلْ مَتَّعْتُ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَتَّىٰ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرَسُولٌ

مُبِينٌ (٢٩) وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُونَ (٣٠) وَ

قَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَىٰ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرْيَتَيْنِ عَظِيمٍ (٣١) أَهَمْ

يَقْسِمُونَ رَحْمَةَ رَبِّكَ نَحْنُ قَسَمْنَا بَيْنَهُمْ مَعِيشَتَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا

بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمُ بَعْضًا سَخِرِيًّا وَرَحْمَةُ رَبِّكَ

خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُونَ (٣٢) وَلَوْلَا أَن يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَن

يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ (٣٣) وَ

لِبُيُوتِهِمْ أَبْوَابًا وَسُرُرًا عَلَيْهَا يَتَّكُونَ (٣٤) وَزُخْرَفًا وَإِنَّ كُلَّ ذَلِكَ لَمَّا

مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ (٣٥) وَمَنْ يَعِشْ عَنِ ذِكْرِ

الرَّحْمَنِ نَقِيضٌ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ (۳۶) وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ

وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ (۳۷) حَتَّىٰ إِذَا جَاءَنَا قَالَ يَا لَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ بُعْدَ

الْمَشْرِقَيْنِ فَبِئْسَ الْقَرِينُ (۳۸) وَلَنْ يَنْفَعَكُمُ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَنَّكُمْ فِي

الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ (۳۹) أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْعُمْى وَمَنْ كَانَ فِي

ضَلَالٍ مُّبِينٍ (۴۰) فَمَا نَزَّهَبِنَا بِكَ فَإِنَّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ (۴۱) أَوْ نُرِيَّتَكَ الَّذِي

وَعَدْنَاهُمْ فَإِنَّا عَلَيْهِمْ مُقْتَدِرُونَ (۴۲) فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذِي أُوحِيَ إِلَيْكَ إِنَّكَ

عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ (۴۳) وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ (۴۴)

ترجمه آیات ۲۶ - ۴۴

و زمانی که ابراهیم به پدر و قومش گفت: قطعاً من از آنچه شما عبادت می‌کنید، بیزارم. (۲۶)
مگر کسی که مرا خلق کرده، پس قطعاً او مرا به زودی هدایت می‌کند. (۲۷)
و آن را بعد از ابراهیم کلمه باقیه‌ای قرار داد، شاید آنها برگردند. (۲۸)
بلکه من آنها و پدرانشان را بهره‌مند کردم تا آنکه حق و رسول آشکاری برای آنها آمد. (۲۹)
و وقتی که حق نزد آنها آمد، گفتند: این سحر است و قطعاً ما به آن کافریم. (۳۰)
و گفتند: چرا این قرآن بر مرد بزرگ،^(۱) از مکه و از طائف نازل نشده است؟ (۳۱)
آیا آنها رحمت پروردگارت را تقسیم می‌کنند؟ ما بین آنها معیشتشان را در زندگی دنیایشان تقسیم
کرده‌ایم و بعضیشان را در درجات، بر بعضی برتری داده‌ایم، تا بعضی از آنها بعض دیگر را به کار گیرند
ولی مهربانی پروردگار تو بهتر از آن چیزی است که آنها جمع‌آوری می‌کنند. (۳۲)

۱ - منظور «ولید بن مغیره» از مکه و «عروة بن مسعود ثقفی» از طائف بوده است.

و اگر همه مردم امت واحده ای نمی شدند (در کفر) ما برای کسانی که به خدای رحمان کافر شده اند، برای خانه هایشان سقفهایی از نقره و نردبانهایی که بر آن قصرها بالا روند، قرار می دادیم. (۳۳) و برای خانه هایشان درهائی و تختهایی که بر آن تکیه کنند، (۳۴) و زیورهایی، و همه اینها نیست، مگر بهره زندگی دنیا، ولی آخرت نزد پروردگارت برای متقین است. (۳۵) و کسی که از یاد خدای رحمان رو بگرداند، در کنار او شیطانی قرار می دهیم که با او نزدیک و همنشین باشد. (۳۶)

و قطعاً شیاطین مانع آنها از راه می شوند ولی آنها گمان می کنند که اینها هدایت شدگانند. (۳۷) تا وقتی که نزد ما بیاید، می گوید: ای کاش بین من و بین تو دوری دو مشرق می بود، پس بد همنشینی بود. (۳۸)

و هرگز امروز برای شما نفعی ندارد، زیرا شما ظلم کردید و قطعاً همه شما در عذاب با هم شریکید. (۳۹) آیا تو می خواهی به ناشنویان بشنوانی و کوران را و کسانی که در ضلالت آشکاری هستند، هدایت کنی؟ (۴۰)

پس زمانی که ما تو را از بین ببریم، قطعاً ما از آنها انتقام خواهیم گرفت. (۴۱) یا به تو نشان دهیم چیزی را که به آنها وعده داده ایم، پس ما قطعاً بر آنها قدرت داریم. (۴۲) پس به آنچه به تو وحی شده است، تمسک کن که تو بر صراط مستقیم هستی. (۴۳) و قطعاً قرآن برای تو و برای قومت یادآوری است و به زودی مورد سؤال واقع خواهید شد. (۴۴)

برداشت از آیات ۲۶ - ۴۴ (چند دستور اخلاقی و ایمانی)

سالک الی الله باید از آیات فوق پندهای زیر را برداشت کرده و عمل کند:

- ۱ - باید خود را به مرحله ای از توحید برساند که از عبادت همه موجودات غیر از خدا بیزار باشد.
- ۲ - خدایی که او را خلق کرده و در عالم ارواح تمام علوم را به او تعلیم داده به راه راست هدایتش می کند.
- ۳ - اگر بخواهد همیشه در خوبی باقی بماند باید به آن حقایق برگردد.
- ۴ - اگر بخواهد از راهنماییهای روشنگری بهره مند شود نباید آنها را مسخره کند و معجزات راه

کمالات را سحر بداند.

۵- سالک الی الله باید بداند که خدای تعالی هر کس را لایق بداند بوسیله او راهنماییش را انجام می دهد.

۶- تقسیم رحمت و نعمت پروردگار جز بوسیله خود پروردگار به کس دیگری داده نشده است. در دنیا روزی هر کسی بوسیله خدای تعالی عنایت گردیده و تقسیم شده است.

۷- مهربانی خدا بهتر از همه ثروتی است که مردم آن را جمع آوری می کنند.

۸- مهربانی عام پروردگار آن قدر زیاد است که اگر کفار به کفرشان نمی افزودند و همه کافر نمی شدند خدای تعالی خانه های آنها و حتی پله و سقفهای خانه های آنها را از نقره قرار می داد و همه وسائل زیبای زندگی و راحتی را در دنیا به آنها عنایت می فرمود ولی از آخرت برای آنها خبری نبود و خدای تعالی آخرت را تنها برای متقین و اهل تقوی قرار داده است.

۹- کسی که یادی از این خدای مهربان نکند شیطانی در کنار او قرار می گیرد و دائماً او را می فریبد و نمی گذارد به راه راست هدایت شود و بلکه مانع راه سالکین الی الله هم می گردد و به خیال خود دیگران را هدایت کرده است.

۱۰- کسی که از یاد خدای رحمان روگردان باشد روزی می رسد که می گوید: ای کاش بین من و آن شیطان فاصله بین دو مشرق که دورترین فاصله ها است، می بود و این شیطان چه بد هم نشینی برای من بوده است. ولی دیگر فایده ای ندارد و همه در عذاب با هم شریک اند.

۱۱- با اینکه سخنان پیامبر اکرم صلی الله علیه و آله و آیات قرآن نفوذ فوق العاده ای در مردم دارد ولی صدا هر چه بلند باشد افراد کر نمی شنوند و چراغ هر چه نورانی باشد کورها نمی بینند و این مثلی است که خدای تعالی برای کفار در قرآن می زند و متقین، آنها را در گمراهی زیادی مشاهده می کنند.

۱۲- تا زمانی که پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله در بین مردم هست و یا هر یک از اوصیائش در بین مردم باشند خدای تعالی عذاب بر کفار نازل نمی کند ولی در آخرت از آنها انتقام خواهد گرفت. زیرا خدای تعالی بر این کار قدرت بی نهایتی دارد.

۱۳- سالک الی الله باید تنها و تنها به آنچه بر پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله وحی شده از قرآن و سایر کلمات آن حضرت متمسک شود که در این صورت در صراط مستقیم سیر الی الله واقع گردیده است.

۱۴- قرآن و آنچه بر پیغمبر اکرم صلی الله علیه و آله وحی شده است یادآوری درسهایی است که در عالم ارواح به بشر تعلیم داده شده و روزی از همه مردم بالاخص از نزدیکان آن حضرت سؤال می شود.